

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/40203 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

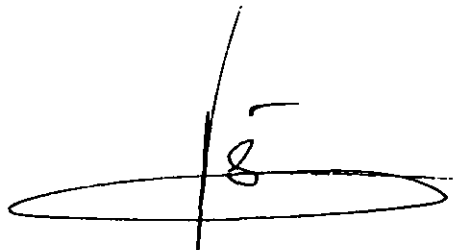
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

395.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

24. OKT. 2007 15:51

CIV_HAARLEM 023-5126678

NR. 5056 P. 6/24

FRUIT D'ORANGE DE GRAAF 020-6766695

TO 002057666NR. 211

P. 3 P. 01/02

Model M110-A

055 5774497

V-nummer
IND-nummer

Piketadvocaat : S.J. van der Woude Tel: 020-6766690

De ondergetekende A.J. Thijssen, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats
Geboorteland : Marokko
Nationaliteit : Marokkaanse

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- (X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;
( ) aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000
( ) aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- ( ) het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
( ) verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
( ) veroordeeld is terzake misdrijf
( ) ongewenst verklaard is
(X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
( ) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
(X) zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
( ) gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
( ) zich bedient van een of meerdere aliasen
( ) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
( ) eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
( ) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
(X) overige reden(en): De vreemdeling had volgens informatie van uit het Vreemdelingen Basis Systeem en na contact IND onrechtmatig verblijft. Hij had nog een bezwaarschrift lopen tegen zijn ongewenstverklaring voor Nederland en mocht de beslissing hierop niet afwachten in Nederland en was sedert 29-06-2007 onrechtmatig. Het door hem aangeboden document gesteld op zijn naam, zijnde een verblijfsdocument regulier bepaalde tijd was afgelopen op 18-05-2007
( ) wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd:

Plaats: Arnhem

Datum: 23-10-2007 Tijd: 21:15 uur

De Minister van Justitie,
aanwens de Minister
de hulpofficier van Justitie,

A.J. Thijssen

Ontvangen d.d.
24 OKT 2007
Centraal Intake Bureau
vreemdelingen zaken
te Haarlem

24. OKT. 2007 15:51 072

CIV_HAARLEM 023-5126678

NR. 5056 P. 7/24

FRANCO DE KRAAT 020-6766695

TO 02067666 NR. 211

P. 4 P. 02/02

055 5774497

Adjutant onderofficier der Aankomst van vreemdelingen.

Handtekening: _____

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Ontvangen d.d.
24 OKT 2007
Centraal Intake Bureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/40203

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9705.01.4010,
thans verblijvende op de Detentieboot Dordrecht te Dordrecht,
raadsman mr. S.J. van der Woude,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mw. A.J. Lange,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 23 oktober 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 24 oktober 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 1 november 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn raadsman. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

De gemachtigde van eiser heeft zich bij brief van 24 oktober 2007 op het standpunt gesteld dat de bewaring rust op onjuiste gronden en derhalve in redelijkheid niet is gerechtvaardigd. De gemachtigde voert daartoe het volgende aan.

Awb 07/40203

blad 2/3

Eiser heeft tegen de beschikking van 29 juni 2007, uitgereikt op 10 juli 2007, waarbij hij ongewenst is verklaard en zijn verzoek van 5 maart 2007 tot verlenging en wijziging van zijn verblijfsvergunning is afgewezen, zowel bezwaar gemaakt als een voorlopige voorziening ingediend. Eiser stelt dat hij op geen enkele manier gemaand is te vertrekken. Hij heeft het er dan ook voor gehouden dat hem was toegestaan hangende de beslissing op het verzoek om een voorlopige voorziening in Nederland te blijven en dat een vertrektermijn (nog) niet aan de orde was. Hij verwijst daartoe naar de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), B1, onder 10.6.4.

Verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat de grond "niet gehouden aan de vertrektermijn" terecht aan de maatregel ten grondslag is gelegd en in dat kader verwezen naar artikel 67, derde lid van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), waarin is bepaald dat -in afwijking van artikel 8 van deze wet - een ongewenst verklaarde vreemdeling nooit rechtmatig verblijf kan hebben in Nederland. Ook een toewijzing van de voorlopige voorziening die door deze rechtbank, nevenzittingplaats Amsterdam, op 21 november aanstaande wordt behandeld, kan niet leiden tot rechtmatig verblijf.

De rechtbank onderschrijft het vorenstaande en overweegt verder nog dat eiser bij de aan hem op 10 juli 2007 uitgereikte beslissing is aangezegd Nederland binnen 24 uur te verlaten. Niet gesteld kan derhalve worden dat hem op geen enkele manier is gemaand te vertrekken. Dat eiser de behandeling van de voorlopige voorziening in Nederland mag afwachten, maakt dit niet anders.

De gemachtigde heeft voorts aangevoerd dat eiser beschikt over een geldig paspoort en dat eiser al jaren dezelfde vaste woonplaats heeft in Nederland bij zijn ouders. Er is derhalve geen reden aan te nemen dat hij zich aan het toezicht zal onttrekken.

Verweerder heeft met betrekking tot dit punt opgemerkt dat eiser ten tijde van zijn inbewaringstelling niet beschikte over een identiteitsdocument als bedoeld in art 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Het door eiser aangeboden document betrof een op 18 mei 2007 afgelopen verblijfsdocument regulier voor bepaalde tijd. Controle in het Vreemdelingen Basis Systeem (VBS) wees eveneens uit dat eiser onrechtmatig in Nederland verbleef. Ook deze grond is derhalve terecht aan de bewaring ten grondslag gelegd.

De rechtbank volgt verweerder hierin en is van oordeel dat verweerder op grond hiervan heeft kunnen aannemen dat eiser zich aan het toezicht zou onttrekken.

Desgevraagd heeft verweerder medegedeeld dat weliswaar het hokje "ongewenst verklaard" niet is aangekruist maar dat met de vermelding onder "overige" wél is beoogd deze als grond naar voren te brengen.

Met betrekking tot de voorlopige voorziening die op 21 november aanstaande zal worden behandeld, heeft eiser gesteld dat, gelet op de inhoud van dat bezwaarschrift, thans reeds vaststaat - zelfs bij een marginale toetsing - dat het bezwaar gegrond verklaard zal worden, zodat thans reeds geconcludeerd moet worden dat het zicht op uitzetting ontbreekt. De rechtbank onderschrijft deze redenering niet. Het besluit tot ongewenstverklaring dient, zolang het niet vernietigd is, als juist te worden beschouwd, en staat bovendien in de onderhavige procedure niet ter discussie. Niet gebleken is dat aan dat besluit evidente gebreken kleven. De rechtbank gaat dan ook in dit stadium ook uit van de rechtskracht van dat besluit.

Awb 07/40203

blad 3/3

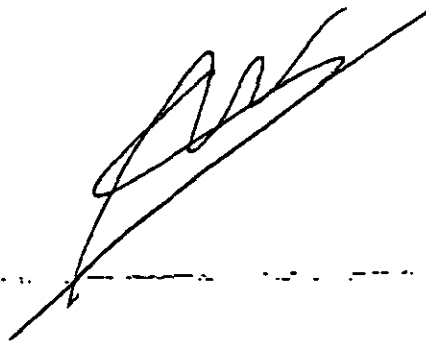
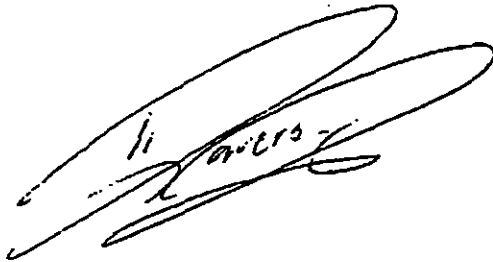
Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.W. Alkerman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van G.A. Ravers-Golbach als griffier, op 08 NOV 2007

Afschrift verzonden op: 08 NOV 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingszaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

VAN DER WOUDE DE GRAAF ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6721	
B - 9 NOV 2007	
ZAAKNR. 200707034	
AAN:	V3
BEHANDELD: OD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Amsterdam
mr R.R. Haitzma
mw mr P.C. Hoogcarspel
mw mr D.J.I. Kroezen
(NMI - VPAS Scheidingsbemiddelaar)
mw mr A.C.G. Meijer
mw mr M.J.P.M. Schellekens
mr A.P.W. Tonen
mr dr M.F. Vermaat
mr J.A. Vos
mr H.J. Walrave
mr S.J. van der Woude

tevens per telefax: 070 - 365 13 80

Willemsparkweg 31
1071 GP Amsterdam
tel.: (020) 676 66 90
fax: (020) 676 66 95

Amsterdam, 9 november 2007

inzake : hoger beroep ex artikel 95 Vreemdelingenwet

Almere
mw mr H.M.A.W. Erven
mr S. Faber
mr H. Gase
mr H.A. Rispens

Edelgrootachtbaar College,

Hierdoor stel ik, in mijn hoedanigheid van advocaat en daartoe bepaaldelijk
gevolmachtigd, namens mijn cliënt en appellant geboren op
thans verblijvende in het Detentiecentrum (Detentieboot) te Dordrecht,
doch woonplaats kiezende op mijn kantoor,

hoger beroep in tegen bijgaande uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting
houdende te Zwolle, van 8 november 2007, nummer AWB 07/40203.

Inleiding

Appellant heeft van 26 oktober 2001 tot 18 mei 2007 rechtmatig verblijf gehad op
grond van een verblijfsvergunning (artikel 8 onder a. Vw). Bij beschikking van 29 juni
2007, uitgereikt op 10 juli 2007, is zijn aanvraag tot verlenging van de
verblijfsvergunning en wijziging van de beperking afgewezen en is hij ongewenst
verklaard. Op 23 oktober 2007 is appellant staande gehouden en op dezelfde dag in
vreemdelingenbewaring gesteld. Hiertegen heeft appellant beroep ingesteld.

-2-

De rechtbank heeft bij uitspraak van 8 november 2007 het beroep ongegrond verklaard.

Griev

Tegen deze uitspraak richten zich de volgende griev.

GRIEF 1

Appellant had voor de rechtbank aangevoerd dat hij er gelet op het in Vc B1 10.6.4. weergegeven beleid op mocht vertrouwen dat hij het - binnen 24 uur na uitreiking van de beschikking tot ongewenstverklaring gedane - verzoek om een voorlopige voorziening in Nederland zou mogen afwachten zodat niet kan worden gezegd dat hij zich niet gehouden zou hebben aan zijn vertrektermijn.

Ten onrechte heeft de rechtbank op dit verweer gerespondeerd met de overweging dat juist is de stelling van verweerder dat hij als ongewenst verklaard vreemdeling geen rechtmatig verblijf kan hebben, dat appellant is aangezegd Nederland binnen 24 uur te verlaten, en dat het feit dat hij een voorlopige voorziening in Nederland zou mogen afwachten dit niet anders zou maken.

Ten onrechte heeft de rechtbank niet vastgesteld of de stelling van verzoeker dat hij er, gelet op de omstandigheden van het geval en het in Vc B1 10.6.4 gepubliceerde beleid, op mocht vertrouwen dat hij de beslissing op het verzoek om een voorlopige voorziening in Nederland mocht afwachten,

Toelichting:

Het gaat er niet om of het verblijf van appellant na zijn ongewenstverklaring nog rechtmatig zou kunnen zijn, maar om de vraag of hij ook verplicht was om Nederland te verlaten, hangende de beslissing op het verzoek om een voorlopige voorziening. De rechtbank heeft miskend dat een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft onder omstandigheden niet kan worden verplicht om Nederland te verlaten, bij voorbeeld wanneer hem wordt toegestaan om een beslissing op zijn verzoek om een voorlopig voorziening in Nederland af te wachten, of wanneer de rechter zijn uitzetting tijdelijk heeft verboden. Het feit dat bij bekendmaking van de beslissing aan verzoeker was aangezegd om Nederland te verlaten maakt dit niet anders, omdat juist het instellen van rechtsmiddelen, in het bijzonder het doen van een verzoek van een voorlopige voorziening, gelet op Vc 10.6.4 kan maken dat de vertrekverplichting wordt opgeschort: *"Als regel mag een verzoek om een voorlopige voorziening, gericht tegen de uitzetting, in Nederland worden afgewacht, tenzij (...)"*

-3-

De rechtbank had derhalve dienen te oordelen over de vraag of het vertrouwen van appellant dat hij de beslissing op het verzoek om een voorlopige voorziening in Nederland mocht afwachten, gerechtvaardigd was. Bij bevestigende beantwoording van deze vraag had de rechtbank vervolgens moeten vaststellen dat aan het bevel tot bewaring ten onrechte ten grondslag is gelegd dat appellant zich niet aan zijn vertrekplicht heeft gehouden.

GRIEF 2

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder op grond van het feit dat appellant niet langer beschikte over een document als bedoeld in artikel 4:21 Vb en in het VBS was aangegeven dat eiser onrechtmatig in Nederland verbleef heeft kunnen aannemen dat appellant zich aan het toezicht zou onttrekken.

Toelichting:

Deze overweging is onjuist omdat het enkele feit dat appellant niet langer over een document als bedoeld in artikel 4:21 Vb beschikte en onrechtmatig in Nederland verbleef niet betekent dat hij zich aan het toezicht zou willen onttrekken. Hooguit zouden die omstandigheden tot dat oordeel kunnen bijdragen, maar zij kunnen het niet zelfstandig dragen. Ook overigens is onduidelijk op grond waarvan de rechtbank heeft aangenomen dat aannemelijk is dat appellant zich aan het toezicht zou willen onttrekken.

GRIEF 3

Appellant had de rechter verzocht het besluit tot ongewenstverklaring marginaal op juistheid te toetsen, waarbij hij er met name op heeft gewezen dat het besluit is gebaseerd op een veroordeling tot jeugddetentie die dateert van vóór 1 november 2004 hetgeen gelet op het overgangsrecht bij de wijziging van artikel 3:86 Vb klaarblijkelijk niet mogelijk is (KB van 29 september 2004, Stb 496, artikel II). Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat het besluit tot ongewenstverklaring, zolang het niet is vernietigd, als juist dient te worden beschouwd en in de onderhavige procedure niet ter discussie staat. De rechtbank heeft ten onrechte geweigerd om het besluit tot ongewenstverklaring marginaal te toetsen. Ten onrechte heeft de rechtbank het betreffende verweer van appellant verworpen.

Toelichting:

Het is onmiskenbaar dat de inbewaringstelling van appellant hoofdzakelijk is terug te voeren op zijn ongewenstverklaring en op de rechtsgevolgen die deze ongewenstverklaring voor hem heeft gehad aangaande verder rechtmatig verblijf. De rechter aan wie door een gedetineerde voorziening is gevraagd om te beslissen over de rechtmatigheid van zijn vrijheidsbeneming als bedoeld in artikel 5 EVRM

-4-

behoort alle feitelijke en juridische aspecten van de zaak bij zijn oordeel te kunnen betrekken. Het beginsel van vrije toegang tot de rechter brengt dit met zich (vgl. EHRM 4-3-2004, / België, no. 47650/99, ro. 27). Dit beginsel is met zoveel woorden neergelegd in artikel 6 EVRM voor de gevallen die door dat artikel worden bestreken, maar moet evenzeer gelden voor de habeas-corpus rechter genoemd in artikel 5 EVRM, wil nog van een "rechter" in de zin van dit artikel sprake kunnen zijn. Ook andere beginselen genoemd in artikel 6 EVRM zijn op die rechter van toepassing (onpartijdigheid van de rechter, eerlijk proces). Dit alles betekent dat aan de habeas-corpusrechter die zich moet uitspreken over de rechtmatigheid van vrijheidsbeneming niet een (voorlopig) oordeel kan worden onthouden over de rechtmatigheid van een besluit waarop die vrijheidsbeneming in overwegende mate berust, ook al komt een andere rechter (uiteindelijk) een definitief oordeel over dat onderliggende besluit toe.

De habeas-corpus rechter moet dat onderliggende besluit tenminste voorlopig en marginaal op zijn feitelijke en juridische houdbaarheid (kunnen) toetsen.

In casu levert dat geen bevoegdheidsproblemen op nu het de vreemdelingenrechter is die oordeelt over zowel ongewenstverklaring als de maatregel van inbewaringstelling.

Dit alles gaat niet zó ver dat de habeas-corpus rechter alle aspecten van een onderliggende ongewenstverklaring zou moeten toetsen als ware hij de bodemrechter, maar het brengt wél met zich dat die rechter zich een voorlopig oordeel dient te vormen. Indien de gedetineerde aanvoert dat het besluit tot ongewenstverklaring op een kennelijk onjuiste grondslag berust, moet de rechter dat verweer onderzoeken en bij verwerping (kort maar begrijpelijk) motiveren waarom dat verweer niet opgaat. Bij gegrondbevinding van het verweer dient de rechter in het algemeen over te gaan tot opheffing van de bewaring bij gebreke van een deugdelijke grondslag.

De rechtbank heeft dit alles miskend. Weliswaar heeft de rechtbank ook nog overwogen dat aan het besluit tot ongewenstverklaring geen evidente gebreken kleven, maar dat oordeel mist iedere motivering. Bovendien is het niet te verenigen met het daaraan vooraf gaande oordeel dat het besluit tot ongewenstverklaring als juist moet worden beschouwd, en niet ter discussie staat.

In casu is het besluit tot ongewenstverklaring kennelijk onhoudbaar, nu het berust op een onjuiste grondslag. De rechtbank had het verweer slechts kunnen honoreren en had de bewaring om die reden moeten opheffen.

beoordeling door de Afdeling

Voor het geval een grief gegrond wordt geacht zal uw Afdeling zelf kunnen doen wat de rechtbank had behoren te doen nu daarvoor, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, voldoende gegevens voorhanden zijn.

De bewaring berust op een onjuiste grondslag nu niet kan worden gezegd dat appellant zich niet aan de vertrektermijn heeft gehouden, niet aannemelijk is dat hij zich aan het toezicht zal onttrekken en zijn ongewenstverklaring op een kennelijk ondeugdelijke grondslag berust.

De bewaring is derhalve van meet af aan onrechtmatig. Verzoeker heeft vanaf 23 oktober 2007 in een politiecel in Arnhem gezeten totdat hij op 26 oktober naar een huis van bewaring (Detentieboot Dordrecht) werd overgeplaatst. Hij heeft derhalve 3 dagen in een politiecel gezeten.

Conclusie

Het is op voorgaande gronden dat appellant u verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en, doende wat de rechtbank zou behoren te doen:

- het beroep gegrond te verklaren;
- de bewaring met onmiddellijke ingang op te heffen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen om aan appellant een schadevergoeding te betalen ter grootte van € 285,- plus € 70,- per dag die appellant met ingang van 26 oktober 2007 tot de dag van opheffing van de bewaring in gevangenschap zal hebben doorgebracht;
- verweerder te veroordelen in de kosten van de procedure beide instanties, waaronder het salaris van de gemachtigde, met aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die het bedrag zal hebben te voldoen.

mr S.J. van der Woude,
raadsman

